

संस्कृतं संस्कृतिः समाजश्च

द्विदिवसीयराष्ट्रियसङ्गोष्ठ्यां समर्पितशोधपत्रसङ्कलनम्
2nd & 3rd October, 2010

प्रधानसभाध्यक्षः
डा. वि. श्रीनिवासशर्मा
निदेशकः

सभाध्यक्षः
डा. चौध. सप्तोषदुर्गारः
सौधसहायकः

संस्कृत अकादमी

संस्कृतभाषा रक्षणोपायाः

संस्कृतभाषायाः रक्षणार्थम् संस्कृतविदुषाम् मध्ये परस्पर सौहार्दम् संघटनम् तथा ऐकमत्य साधनम् अत्यन्त आवश्यकम् भवति । अस्मिन् विषये वर्तमानस्थितिः अतीव दुःखदायिनी वर्तते । प्रथमम् तावत् संस्कृत विद्वांसः पारस्परिक वैशम्यानि , द्वेष ईर्ष्य असहिष्णुता अहम् मन्यता इत्यादि दोषानाम् निरास्य संस्कृत रक्षणार्थं कटि बद्धाः भवेयुः । वयोवृद्धाः विद्यावृद्धाः विद्वांसः योग्यतायाः एवंच अवस्थायाः भेदान् विस्मृत्य कनिष्ठ वदुषाः मर्यादापूर्वकम् तेषाम् सन्निधीम् आहूय तैः सह मिलित्व उद्यम सिद्धाः भवेयुः।

प्रकृतम् विद्यामानासु संस्कृत पाठशालासु विद्यार्थिनाम् सर्वत्र ह्रासः दृश्यते । यदी अन्यासु पाठशालासु विद्यार्थिनाम् आकर्षणाय यादृशः प्रयत्नाः भवन्ति तादृशः अत्रापि भवन्तु । विद्याप्रदानमपि सुव्यवस्थित रूपेण यथा भवति विद्यार्थिनाम् समस्त विषयेषु अर्थात् नतु केवलम् शास्त्रीय विषयेषु परन्तु लौकिक विषयेषु अपि यथा छात्राः कुशलिनः भवन्ति एवम् विधेयः प्रयत्नः विधेयः। तदर्थम् तत्र शिक्षण पद्धत्याः अपि संस्करणम् , सर्वांग पूर्णता च आवश्यकी भवति । लक्ष्यम् तु छात्रः संस्कृताध्ययने अभिलाषी भवेत् । अल्पेनैव समयेन अधिक बोधप्रदम् यथा पद्धतिः भवति तथापि यत्नः करणीयः।

संस्कृतशिक्षा, संस्कृतिरक्षणम् अनयोः मध्ये अविनाभाव सम्बन्धः अस्ति । संस्कृतशिक्षा पद्धत्याम् संस्कृतिरक्षणमपि अन्तर्लीनम् भवेत्। अस्मिन् विषये अधिक प्रचारः साक्षात् अन्य विषय पाठशालासु, कलाशालासु च कर्तव्यः। कार्यान्तरेषु न प्रविश्य केवलम् साहित्य पठन पाठन चिन्तनम् , शास्त्र रक्षणम् च कर्तुकामाः केचन वरिष्ठ पण्डिताः ऐषाम् धनापेक्ष न भवति ते प्रयत्नशीलाः भवेयुः। विषये अस्मिन् मठाधिपतीनाम् , पीठाधिपतीनाम् च सुयोग्यपात्रम् भवतु ।

प्रत्येकस्मिन् संस्कृत विद्यालये अध्यापकानाम् च विद्यार्थिनाम् च सम्मिलित सहयोगेन वाग्वर्धिनी सभा काचित् प्रस्थापनीया । एवञ्च तद्वारा संस्कृतभाषा , संस्कृत साहित्य तथा भारतीय संस्कृत्याः महत्त्वम् उपयोगिता तस्य प्रचाराय आवश्यकता इत्यादि विषयेषु शुद्धया भाषया पाण्डित्यपूर्ण व्याख्यानमाला आयोजनीया ।

संस्कृतग्यानम् , संस्कृतअनुरागिनाम् च महिलानाम् च किञ्चित् संघटनम् आयोज्य संस्कृत महिला संयोजनम् त संचालनम् च करणीयम्। तत्र कार्यकर्तारः श्वेषु श्वेषु गृहेषु वाक्य व्यवहारः संस्कृत भाषणरूपेण यथा भवति , तथा प्रयत्नः, विधेयः। यथः संस्कृतेन व्यवहार अभावात् एव समाजे संस्कृतम् मृग्या भाषा , कदाचित् मृता च इत्यपि प्रलापः भवन्ति । संस्कृत भाषितारः संस्कृत साहित्यस्य तथा भारतीय संस्कृतेश्च महत्त्वम् उपयोगिताम् अस्याः प्रचारस्य आवश्यकताम् इत्यादिविशयेषु शुद्ध भाषया प्रमाणिक व्याख्यानम् कर्तुमर्हन्ति । तेषाम् भाषणम् समाजस्य उपरि यथा प्रभावजनकम् भवति तथा संस्कृतैः तादृशी योग्यता प्राप्तये विधेय प्रयत्नाः संस्कृतस्य रक्षणाम् बहु प्रमुखम् कार्यम् इति मम विज्ञापनम् ।

यद्यपि अस्माकम् कर्तव्यानाम् काचित् विषयानुक्रमणिकाम् रचयितुम् सुलभम् तथापि तस्याः क्रियान्वयनाय संघटनम् संस्था रचनाय प्रमुख पात्रिका भवति । विद्यामानासु संस्थासु याम् काम् चित् अपि ऐकाम् संञ्चित्य तत्र योगदानम् च अत्यन्तम् सुलभम् भवति । अत्र संस्कृत भाषिणाम् केवलानाम् एव पात्रमस्ति इति चिन्तनम् माभूत् परन्तु तेलुगु भाषा विदुषाम् आंग्लभाषा विदुषाम् च अथवा अन्यासाम् प्रान्तीय भाषानाम् विदुषाम् च महत् योगदानम् भवितुमर्हति ।

एवम् विधे संस्थासु स्वच्छन्द प्रचारकाः अथवा वैतनिक प्रचारकाः वा आयोजनीयाः वा ते प्रचारकाः संस्कृत भाषा प्रचाराय पूर्णकालिकत्वेन कार्यम् कुर्युः ।

भारतीय संस्कृतिम् उपलक्ष्य याः संस्थाः अन्यान्य कार्यक्रमान् आयोजयन्ति तेषु संस्कृत प्रचारः अपि अभिन्नः अंशः भवतु , इति ताः अनुरोधनीयाः । अत्र हिन्दू धर्माश्रम मठादीनि , रामकृष्णामठम् , विवेकानन्दमठम् च तादृश्यः संस्थाः उल्लेखनीयाः । सर्वेषु विद्यालयेषु संस्कृत परिषत् इति नाम्नाम् काञ्चित् संस्थाम् आयोजयन्तु , अधिकारिनः इति विद्यापनीयम् प्रत्येकस्मिन् विद्यासम्बद्ध , धर्मसम्बद्ध कार्यक्रमे संस्कृतमपि यथा अन्तर्भवति तथा संस्कृत कार्यकर्तृभिः प्रयत्नः विधेयः ।

दूरदर्शनादि माध्यमेषु यान् वयम् टी.वी छानल्स् वदामः तत्र संस्कृत माध्यमेन वार्ता प्रसाराय , संस्कृत बोधनाय कश्चित् अल्पोवा , अधिकोवा समयः कल्पनीयः एवञ्च वार्ता पत्रिका अपि ।

सरल संस्कृत भाषयाः प्रयोगः संस्कृतैः विशेषतः संस्कृत विद्वद्भिः करणीयः इति अभिलषनीयः । परन्तु केचन विद्वांसः संस्कृतम् सरलम् कर्तुम् व्याकरण सम्बन्धी नयमानाम् त्यागः भवतु इति अभिलषन्ति । यथा द्विवचनस्य वर्जनम् , केवल चतुर्णाम् लकारानाम् स्थापनम् विसन्धिः , हलन्त शब्दानाम् अजन्त रूपेण परिवर्त्य प्रयोगः केवल परस्मैपदी धातूनामेव उपयोगः दृश्, तथा पश्य इति द्वयोरपि समस्त लकारेषु प्रयोगः इत्यादि लघूपायाः परिहरणियाः अस्मिन् विषये पण्डितास्सर्वे अपि चिन्तयेयुः। कुत्रापि अपाणिनीय प्रयोगाः व्यवहारे न भवन्तु । प्रान्तीय भाषासु प्राचुर्येन संस्कृत शब्दाः धातवः व विद्यमानाः सन्ति तेषाम् कश्चित् शब्दकोशः निर्मातव्यः।